

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Editha V. 16. Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

misit, qui post longam cum malo luctam bacillo
 mediam partem tam sancti exercitus signavit.
 Erat hoc rude emeritos donasse. Nam de morte
 & ipsi moniti, cum quatuor dierum jejunio cor-
 pus curassent, & sacris omnibus se armassent, ulti-
 mum pugnarunt, eodemque die, vultu (ut victo-
 res scires) læto & præfulgido omnes cælum trium-
 phantes ingressi sunt. Sed & RICHARDVS tunc
 secutus est. Cur enim à triumpho Dux exclude-
 retur? *Ex Grasio.*

*Deputat Deus Virtutes Angelicas humana custodia,
 & infelix homo relictâ puritate virtutum, squaloribus
 se polluit vitiorum: & Angelus foetorem ac inhonestam
 purulentia nauseam invitus tolerat, etsi caelestis imperii
 lege constrictus obedientiam non omittat. S. Pet. Dam.
 l. i. ep. 15.*

S. EDITHA V. 16. Septembris.

Ferax olim Divorum tellus Anglia, quam
 Eheu! degenerasti. sponte tuâ ferebas fructus
 olim, quos jam non nisi gladiis sulcata, & sangui-
 ne rigata donas. Illos inter EDITHA numeratur
 Edgari Regis filia & Christi sponsa, cui amores
 suos primis annis devovit, paranympnos novo
 more leprosos diligens, quos, quò deformiores
 aspectu erant, hoc formosiores & digniores se pu-
 tabat; ut jam cælo id muneris ambiente, non du-
 bitaret Angelus pauperem præ se ferre. Porro in
 deliciis EDITHÆ Crux fuit, quam cum pingere to-
 ties manu Dunstanus Antistes vidisset, pollicem
 prehensens nunquam tabo obnoxium esse jussit.
 Id quod postea factum vidit Anglia, cum à morte
 (quæ ut suavis esset, cantu suo Angeli fecerunt)
 trigesimo die matri, tum anno tertio decimo
 Dun

Dunstano spectandam se dedit, monuitque corpusculum tolleret integrum tunc etiam, si membra, quibus in molli ætate ad levitatem abusa esset, exciperet. Iuum & inspectum monumentum est, fidemque fecerunt præter oculos, pedes & manus, omnia reliqua à tabo immunia membra. Sed & in dextrâ pollex à putredine fuit eximius. Quid? quòd cum miraculum Canutus Rex rideret, referato iterum loco media sepulchro se extulit, manumque injicere improbo paravit? Supplicem tamen & in gratiam recepit, & inter undas postea servavit. Magni hæc olim Anglia miracula faciebat, pluris ego Angliam, si in vitam nobis EDITHAS revocaret. *Ex Gras.*

A tuâ dignitate nimis enormiter & ignominiosè te dejicis, si transitorias & inanes pulchritudines appetis. Mundus propter te factus est; ideo mundum non ames. quia Mundus non est te dignus, cum jis eo longè dignior. S. Bern. opusc. de Char. 29.

S. LAMBERTUS EP. M. 17. Septembris.

LAMBERTVM Trajectensi mitrâ ornatum Theodoricus Rex in exilium expulit. Ille cum in Monasterium Stabulense se recepisset, tum denique in patriâ sibi visus est vivere, exilium omnium miserrimum maximumque mundum ratus. Obsequio sancto fasces suos ita submisit, ut Abbatis imperio, sævissimâ hieme, sub cruce precando noctem transegerit, unico contra frigoris asperitatem cilicio armatus: sed hoc scilicet divini in pectore ignes propulsarunt, quos in reducis vultu splendor insolens prodidit. septimo abhinc anno cum Pipinus Rex Trajectensibus Pontificè suum, Pontifici solium suum reddidisset, hic tum gra-